

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.803 van 21 december 2000
in de zaak A. 98.466/XII-2876.**

In zake : Aytas BURHANETTIN,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. LENAERTS,
kantoor houdende te GENK,
Europalaan 50, bus 2

tegen :

de stad LOMMEL.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Aytas BURHANETTIN op 18 december 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen, onder verbeurte van een dwangsom, van het besluit van 8 december 2000 van de burgemeester van de stad Lommel om dancing "Shaft" te sluiten voor een termijn van drie maanden vanaf 8 december 2000;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brief van 19 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 december 2000, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaten J. DAEMEN en G. HOESSELS, die verschijnen voor verzoeker, en van advocaat S. VAN DEN BRANDE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat een onderzoek van en een uitspraak over de exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker drie middelen aanvoert;

Overwegende dat luidens een eerste middel de rechten van verdediging van verzoeker manifest geschonden zijn doordat hem geen redelijke termijn werd geboden om zijn verweermiddelen te doen gelden en doordat hij niet de bewijsstukken heeft kunnen inzien waarop het bestreden besluit gesteund is;

Overwegende dat de overheid, alvorens een maatregel te treffen als degene die bestreden is, de betrokkene in de gelegenheid moet stellen om op nuttige wijze zijn standpunt naar voor te brengen; dat te dezen de burgemeester op 7 december 2000, om 17u30, een ontwerpbesluit van sluiting voor drie maanden aan

verzoeker heeft overhandigd en hem tot 's anderendaags, om 17 u, de tijd heeft gegeven om een schriftelijk verweer te formuleren; dat verzoeker op 8 december 2000, om 11u45, door de burgemeester is gehoord; dat hij hem bij die gelegenheid een verweernota heeft bezorgd;

Overwegende dat het ontwerpbesluit gemotiveerd wordt door "de ernstige verstoringen van de openbare orde rond de Shaft"; dat ter staving ervan wordt verwezen naar processen-verbaal, een schrijven van de provinciegouverneur, klachten van buurtbewoners, het falen van een begeleidingsproject, een recente inval van de politiediensten en een verslag van 6 december 2000 van de politiecommissaris waarvan de inhoud kort wordt samengevat; dat de betreffende stukken niet aan verzoeker ter inzage werden gegeven; dat dit nochtans, op het eerste gezicht, niet geacht kan worden een nuttig verweer in de weg te hebben gestaan; dat vooralsnog met de verwerende partij wordt aangenomen dat verzoeker "reeds lang op de hoogte was van de standpunten en de bewijsstukken van (de verwerende partij) vermits in de procedure voor de Raad van State m.b.t. de schorsing van het politiereglement op het sluitingsuur de meeste overtuigingsstukken reeds werden gewisseld en hierover werd besloten";

Overwegende dat in dit licht én gezien voorlopig niet blijkt dat de burgemeester ten onrechte de noodzaak van een hoogdringend optreden inriep, de termijn voor verzoeker om zijn standpunt voor te bereiden kort mocht worden gehouden; dat de hem verleende termijn, in de concrete omstandigheden van de zaak, niet onredelijk lijkt;

Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

Overwegende dat luidens een tweede middel de burgemeester de bevoegdheid heeft overschreden die het artikel 134quater van de nieuwe gemeentewet hem verleent; dat wordt toegelicht dat de burgemeester vooral heeft beoogd inbreuken op de morele openbare orde te beteugelen, meer bepaald het druggebruik binnen de discotheek, dat dit echter de uitsluitende bevoegdheid van de gerechtelijke instanties is, op grond van de wet van 24 februari 1924, dat de bestreden beslissing verwijst naar verstoringen van de openbare rust zonder ter zake concrete en naar plaats en tijd gespecificeerde en bewezen feiten te vermelden, dat "de in (het) besluit aangehaalde problemen, op de eerste plaats een maatschappelijk probleem zijn, gelet op het huidig uitgangsgedrag van hoofdzakelijk jongeren";

Overwegende dat het verwijt dat de burgemeester vooral het druggebruik binnen de discotheek heeft willen aanpakken, feitelijke grond lijkt te missen; dat de aangevochten beslissing integendeel wezenlijk lijkt ingegeven door de materiële wanordelijkheden "rondom en in de buurt van de 'Shaft'", ten gevolge van "gedragingen -perfect legaal of niet-binnen die inrichting"; dat de realiteit van een en ander op het eerste gezicht genoegzaam wordt aangetoond door de stukken waarop de bestreden beslissing steunt; dat deze realiteit niet ontkracht wordt doordat de wanordelijkheden beweerdelijk een maatschappelijk probleem vormen dat niet specifiek eigen is aan verzoekers inrichting;

Overwegende dat het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende dat een derde middel de schending van het evenredigheidsbeginsel aanvoert; dat wordt uiteengezet dat de sluiting voor de maximumperiode van drie maanden de doodsteek is voor verzoekers zaak en

"buiten alle proporties (staat) tot de ongeregelhdheden dewelke zich in en rond de drankgelegenheid van verzoeker zouden hebben voorgedaan";

Overwegende dat de opgelegde sluiting van drie maanden, onder meer tijdens de eindejaarsfeesten, een erg zware maatregel is; dat echter ook de ongeregelhdheden die tot de sluiting aanleiding hebben gegeven niet gering zijn; dat weliswaar verzoeker beweert dat de handhaving en het herstel van de openbare rust "door middel van andere en minder dramatische middelen bereikt (kan) worden", maar nalaat te verduidelijken door welke middelen; dat van haar kant de verwerende partij niet zonder overtuigingskracht doet gelden dat "alle mogelijke andere middelen werden gebruikt, nl. preventie, begeleiding, overleg en algemeen sluitingsuur zonder dat er enige verbetering kwam in de situatie"; dat in die omstandigheden vooralsnog niet wordt aangenomen dat de burgemeester, door tot een sluiting van drie maanden te beslissen om "de gedragspatronen die ter plaatse zijn gegroeid" te wijzigen, een onevenredige beslissing heeft genomen;

Overwegende dat het derde middel niet ernstig is;

Overwegende dat geen ernstige middelen worden aangevoerd; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en de daarmee gepaard gaande vordering tot oplegging van een dwangsom, te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig december 2000, door :

de HH. J. LUST,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

J. LUST.